280.4

Barcelona,12 de juliol de 1968

Als restants membres del Consell d'Administració d'E.I.S.A.

Davant la situació a què hem arribat i en vista de l'informe presentat per la Comissió Econòmica en la reunió del divendres passat,dia 5,crec necessari d'exposar el meu punt de vista de la manera més clara possible.

L'opinió expressada pels membres de la Comissió Econòmica equival purament i simplement a la liquidació d'E.I.S.A. en la seva forma actual. Dic en la seva forma actual perquè el procediment que es proposa tendeix a preservar les possibilitats de maniobra en el futur, sense prendre la responsabilitat de la seva liquidació efectiva. Concretament, la proposició de deixar E.I.S.A. en estat"dorment" vol dir que hom es reserva la possibilitat de tornar-la a posar en moviment un cop aclarit el panorama,és a dir, un cop desapareguts de l'escena els elements que actualment fan "invendible" l'empresa als senyors que estarien disposats a comprar-la. Com que em considero un d'aquests elements, em nego a acceptar aquest expedient i proposo una alternativa pura i simple: o continuar E.I.S.A. en el pla actual,amb les rectificacions que s'imposin -- programa,direcció d'estudis,etc. -- o liquidar-la totalment, sense eufemismes,maniobres ni dil.lacions.

D'altra banda,no vull sortir d'aquesta reunió,que serà sens dubte la darrera de l'actual Consell, sense explicitar clarament la meva visió de les circumstàncies que ens han dut a aquesta situació.

E.I.S.A. és,en certa manera, una mena de versió reduïda de la situació política general de Catalunya. Va néixer a base d'un compromís entre grups que se sabien discordants però que entraven en la comesa -- per la meva banda i el que jo pugui representar,si més no -- amb la voluntat de fer obra creadora fins al límit màxim de les possibilitats de col.laboració. Cal dir,però, que aquestes possibilitats han resultat molt minses. I que quan les persones i grups que aportaven les fonts de financiació -- perquè altra cosa no podien aportar -- es van adonar que E.I.S.A. no responia totalment a la seva visió particular del problema,van preferir d'abandonar-la. S'ha demostrat amb això [redacted] la plena vigència de la vella teoria que afirma que els interessos estrictes de classe passen per davant de tota altra consideració, Les empreses comunitàries són comunitàries si responen a la visió que un grup particular té de la comunitat. En cas contrari, deixen d'ésser-ho. Si el professorat d'EISA no serveix per a redactar un manual d'història de Catalunya des de l'angle específic dels grups finançadors, no serveix per a res i val més liquidar l'assumpte: aquesta em sembla la veritable moral de [redacted] l'episodi que ara ens disposem a cloure.

Personalment, em dol moltíssim, però crec que haurà tingut,si més no, una virtut aclaridora.Potser d'ara endavant els malentesos ja seran més difícils. Cal no oblidar,però, que es juga amb homes i senti-

ments i que no es pot prescindir impunement de professors i alumnes -- els de sociologia de l'any passat; tots els d'aquest any --. No es pot jugar a promoure tensions i conflictes i a intentar d'ofegar-los després amb apel.lacions a la tasca comuna i als interessos superiors de la comunitat.

Del fracàs concret d'E.I.S.A. en som tots responsables, evidentment. El Consell d'Administració no ha estat a l'altura de les seves responsabilitats, entre altres raons perquè en la seva composició ha influït més el dosatge polític, l'afany de contrapes i el reclam de la representativitat social i econòmica que el veritable afany de creació. L'error ha estat, per als uns, d'entrar en aquesta via, per als altres de deixar-nos-hi dur. El preu pagat, com sempre, ha estat l'immobilisme i la inòpia. En aquest sentit, carrego amb la meva part de responsabilitat i només espero que em servirà de lliçó definitiva.

Però, mentiria si no digués que la responsabilitat principal cau, a parer meu, sobre altres espatlles. S'ha volgut llançar E.I.S.A. com una empresa comunitària i patriòtica, però tot monopolitzant la interpretació de la comunitat i la pàtria. S'ha volgut suscitar l'entusiasme, però tot subordinant-lo als interessos específics d'uns grups, els finançadors. Aquests grups sabien prou bé que ells no podien aportar professorat, perquè no en tenien. Esperaven, això sí, que E.I.S.A. seria un bon instrument per a fabricar-ne per compte propi. Quan han vist que no era així, que la majoria dels professors continuaven aferrats a unes orientacions ideològiques pròpies i que llur control era difícil, per a no dir que impossible, han preferit de tancar l'experiència. Aquestes són i no altres les "divergències ideològiques" a que s'ha fet referencia en aquesta mateixa sala com a justificació del tancament.

Resta alguna cosa d'aquesta trista experiència ? Per part del professorat resta un inici de fructífera col.laboració amb un alumnat interessant i desitjós de treballar. Resta un inici d'especialització que no s'ha pogut dur més endavant. Però, resta, per damunt de tot, la constatació pura i simple, dels límits d'una política tancada en els vells esquemes i que malgrat els aires renovadors segueix la mateixa via d'uns avantpassats que també es deien representants de la comunitat sencera però sacrificaven els interessos d'aquesta a l seu interès de classe estrictament entès. Salvant les diferències, la lliçó d'aleshores i la d'ara són les mateixes.

2.00.4 bis

Barcelona,12 de juliol de 1968

Als restants membres del Consell d'Administració d'E.I.S.A.

Davant la situació a què hem arribat i en vista de l'informe presentat per la Comissió Econòmica en la reunió del divendres passat,dia 5,crec necessari d'exposar el meu punt de vista de la manera més clara possible.

L'opinió expressada pels membres de la Comissió Econòmica equival purament i simplement a la liquidació d'E.I.S.A. en la seva forma actual. Dic en la seva forma actual perquè el procediment que es proposa tendeix a preservar les possibilitats de maniobra en el futur, sense prendre la responsabilitat de la seva liquidació efectiva. Concretament, la proposició de deixar E.I.S.A. en estat"dorment" vol dir que hom es reserva la possibilitat de tornar-la a posar en moviment un cop aclarit el panorama,és a dir, un cop desapareguts de l'escena els elements que actualment fan "invendible" l'empresa als senyors que estarien disposats a comprar-la. Com que em considero un d'aquests elements, em nego a acceptar aquest expedient i proposo una alternativa pura i simple: o continuar E.I.S.A. en el pla actual,amb les rectificacions que s'imposin -- programa,direcció d'estudis,etc. -- o liquidar-la totalmentx, sense eufemismes,maniobres ni dil.lacions.

D'altra banda,no vull sortir d'aquesta reunió,que serà sens dubte la darrera de l'actual Consell, sense explicitar clarament la meva visió de les circumstàncies que ens han dut a àquesta situació.

E.I.S.A. és,en certa manera, una mena de versió reduïda de la situació política general de Catalunya. Va néixer a base d'un compromís entre grups que se sabien discordants però que entraven en la comesa -- per la meva banda i el que jo pugui representar,si més no -- amb la voluntat de fer obra creadora fins al límit màxim de les possibilitats de col.laboració. Cal dir,però, que aquestes possibilitats han resultat molt minses. I que quan les persones i grups que aportaven les fonts de financiació -- perquè altra cosa no podien aportar -- es van adonar que E.I.S.A. no responia totalment a la seva visió particular del problema,van preferir d'abandonar-la. S'ha demostrat amb això [redacted] la plena vigència de la vella teoria que afirma que els interessos estrictes de classe passen per davant de tota altra consideració. Les empreses comunitàries són comunitàries si responen a la visió que un grup particular té de la comunitat. En cas contrari, deixen d'ésser-ho. Si el professorat d'EISA no serveix per a redactar un manual d'història de Catalunya des de l'angle específic dels grups finançadors, no serveix per a res i val més liquidar l'assumpte: aquesta em sembla la veritable moral de [redacted] l'episodi que ara ens disposem a cloure.

Personalment, em dol moltíssim, però crec que haurà tingut,si més no, una virtut aclaridora.Potser d'ara endavant els malentesos ja seran més difícils. Cal no oblidar,però, que es juga amb homes i senti-

ments i que no es pot prescindir impunement de professors i alumnes -- els de sociologia de l'any passat; tots els d'aquest any --. No es pot jugar a promoure tensions i conflictes i a intentar d'ofegar-los després [redacted] amb apel.lacions a la tasca comuna i als interessos superiors de la comunitat.

Del fracàs concret d'E[redacted]I.S.A. en som tots responsables, evidentment. El Consell d'Administració no ha estat a l'altura de les seves responsabilitats, entre altres raons perquè en la seva composició ha influït més el dossatge polític, l'afany de contrapes i el reclam de la representativitat social i econòmica que el veritable afany de creació. L'error ha estat, per als uns, d'entrar en aquesta via, per als altres de deixar-nos-hi dur. El preu pagat, com sempre, ha estat [redacted] l'immobilisme i la inòpia [redacted]. En aquest sentit, carrego amb la meva part de responsabilitat i només espero que em servirà de lliçó definitiva.

Però, mentiria si no digués que la responsabilitat principal cau, a parer meu, sobre altres espatlles. S'ha volgut llançar E.I.S.A. com una empresa comunitària i patriòtica, però tot monopolitzant la interpretació de la comunitat i la pàtria. S'ha volgut suscitar l'entusiasme, però tot subordinat-lo als interessos específics d'uns grups, els finançadors. Aquests grups sabien prou bé que ells no podien aportar professorat, perquè no en tenien. Esperaven, això sí, que E.I.S.A. seria un bon instrument per a fabricar-nexx per compte propi. Quan han vist que no era així, que la majoria dels professors continuaven aferrats a unes orientacions ideològiques pròpies i que llur control era difícil, per a no dir que impossible, han [redacted] preferit de tancar l'experiència. [redacted] Aquestes són i no altres les "divergències ideològiques" a que s'ha fet referencia en aquesta mateixa sala com a justificació del tancament.

Resta alguna cosa d'aquesta trista experiència ? Per part del professorat resta un inici de fructífera col.laboració amb un alumnat interessant i desitjós de treballar. Resta un inici d'especialització que no s'ha pogut dur més endavant. Però, resta, per damunt de tot, la constatació pura i simple, dels límits d'una política tancada en els vells [redacted] esquemes i que malgrat els aires renovadors segueix la mateixa via [redacted] d'uns avantpassats que també es deien representants de la comunitat sencera però sacrificaven els interessos d'aquesta a l seu interès de classe estrictament entès. [redacted] Salvant les diferències, la lliçó d'aleshores i la d'ara són les mateixes.